

PROPOZYCJE ZABAW I ZAJĘĆ

dla dzieci z gr. III w terminie 01.06 – 05.06.2020

Wychowawca: Joanna Galkowska

Grupa wiekowa: 5 – latki

Temat przewodni: NIBY TACY SAMI, A JEDNAK INNI.

Temat dnia (01.06.2020): „Dzień dziecka”

Kochane Dzieci, dziś jak zapewne już wiecie jest Wasze święto ☺.

Ja mam Was w swojej pamięci i codziennie o Was myślę.

W tym wspaniałym dniu, życzę Wam przede wszystkim duuużo zdrówka, uśmiechu, radości, posłuszeństwa rodzicom w tym trudnym dla wszystkich czasie oraz mnóstwa cudownych prezentów. Pozdrawiam Was i ściskam bardzo mocno ☺

Dzisiejszy dzień niech będzie dla Was świętem :D, dlatego żadnych prac Wam nie zadaję ☺.

Dla chętnych dzieci przesyłam linki do zabawy przy muzyce jak również do ciekawych eksperymentów ☺.

Życzę Wam CUDOWNEGO PONIEDZIAŁKU ☺

Zapraszam Was do Domisiowej Krainy ☺

<https://vod.tvp.pl/video/domisie,dzien-dziecka,19997514>

Zachęcam do posłuchania „Piosenki o prawach dziecka”

<https://www.youtube.com/embed/Mudintn3BM4?wmode=transparent>

1. Ćwiczenia z liczeniem w podskokach

<https://www.youtube.com/watch?v=bzboHM5GUzg>

2. „Czarne Jagódki”
<https://www.youtube.com/watch?v=X2sxx95jRuA>
3. „Mucha w samolocie”
<https://www.youtube.com/watch?v=IueASDp61bc>
4. „Kaczuchy”
https://www.youtube.com/watch?v=zW1_ANe0I94
5. „Aram sam sam”
<https://www.youtube.com/watch?v=XdZ5R0IxmIlg>
6. „Gimnastyka rączek”
<https://www.youtube.com/watch?v=cdLItUIgcr4&feature=youtu.be>
7. Eksperyment „Tęcza na talerzu”
<https://www.youtube.com/watch?v=SfVVFCAmSmY&feature=youtu.be>
8. Eksperyment z sodą, octem, olejem, krepiną
<https://www.youtube.com/watch?v=VCfwFnTV1Yc>
9. Eksperyment „Wulkan”
<https://www.youtube.com/watch?v=w8sa9UvLKZE>
10. Bajka edukacyjna
<https://www.youtube.com/watch?v=wtdHz6HdUrI>

(źródło: youtube.com)

Temat przewodni: NIBY TACY SAMI, A JEDNAK INNI.

Temat dnia (02.06.2020): „Piłka dla wszystkich”

Cele:

- rozwijanie mowy,
- kształtowanie postawy tolerancji,
- rozwijanie sprawności manualnej,
- dostrzeganie różnic i podobieństw pomiędzy dziećmi różnych ras.

1. Poranna gimnastyka:

<https://www.youtube.com/watch?v=2BQCcljudZ8&feature=youtu.be>

(źródło: youtube.com)

2. Słuchanie piosenki „Dzieci świata”

https://www.youtube.com/watch?v=7K3_mSb1zRQ

(źródło: youtube.com)

3. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej „Piłka dla wszystkich”, oglądanie ilustracji w książce, s. 82-83.

Niepełnosprawny Franek z grupy Ady często śnił o tym, że gra w piłkę nożną. W snach nie siedział na wózku inwalidzkim, tylko biegał po boisku najszybciej z całej drużyny i strzelał najwięcej goli. – Brawo, Franek! – krzyczeli kibice. – To najlepszy zawodnik! – rozlegały się głosy. Jednak gdy szczęśliwy i dumny Franek otwierał oczy, od razu uświadamiał sobie, że to był tylko sen, a on nigdy nie zostanie piłkarzem. Patrzył na swoje nogi, którymi nie mógł poruszać, i robiło mu się wtedy bardzo smutno. Ada przyjaźniła się z Frankiem i bardzo lubiła się z nim bawić. Pewnego dnia zauważyła, że chłopiec jest wyjątkowo radosny. Miał roześmiane oczy i wesoło pomachał do niej, gdy tylko pojawiła się w sali. Dziewczynka była ogromnie ciekawa, co jest tego przyczyną. Może dostał długo oczekiwany bilet do teatru? A może spełniło się jego marzenie o jeździe na koniu? – Cześć! Nie uwierzysz, co się stało! – powiedział Franek, gdy Ada usiadła przy nim na dywanie. – Opowiedz. – W sobotę pojechałem z moim starszym kuzynem na mecz piłki nożnej. Grały drużyny z dwóch różnych szkół. Byłem bardzo blisko i mogłem obserwować każdy ruch zawodników! – To świetnie. Ja nie przepadam za oglądaniem meczu, ale cieszę się, że ci się podobało – odpowiedziała Ada. – Mój kuzyn podwiózł mnie do ławki, na której siedzieli zawodnicy rezerwowi. I całe szczęście, bo bramkarz skręcił nogę w kostce i trzeba go było zastąpić. Wyobraź sobie, że nagle ktoś kopnął piłkę, a ja ją złapałem! – Ojej! Zostałeś bramkarzem? – Nie. Po prostu piłka wypadła poza boisko i leciała prosto na mnie. Chwyciłem ją i rzuciłem z powrotem jednemu z napastników. – Brawo! – A wtedy on na mnie nakrzyczał... – Jak to nakrzyczał? Powinien ci podziękować – zdziwiła się Ada. – Niestety, nie. Powiedział, żebym się stamtąd wynosił, bo

tylko przeszkadzam. A jego koledzy się śmiali i słyszałem, jak mówią o mnie „krasnal na wózku”. – Prawdziwi sportowcy się tak nie zachowują! – zezłościła się Ada. – Jeden z nich zaczął pokracznie chodzić i wskazywał na mnie palcem, a potem wszyscy śmiali się z moich butów. Chciałbym chodzić, nawet taki wykrzywiony, a ja przecież nie mogę chodzić wcale... Pomyślałem, że piłka jest nie dla mnie. – Myślałam, że opowiesz mi o czymś wesołym. Jak cię zobaczyłam, wyglądałeś na szczęśliwego, a ta historia jest smutna – stwierdziła Ada. – Bo jeszcze wszystkiego ci nie opowiedziałem! – uśmiechnął się Franek. – Potem wydarzyło się coś wspaniałego! Ada była bardzo ciekawa, a Franek opowiadał dalej: – Mój kuzyn bardzo się zdenerwował i zdecydował, że zabierze mnie z tego boiska, chociaż mecz rozgrywał się dalej. Kiedy odjeżdżałem, usłyszałem dźwięk gwizdka. Kapitan drużyny przerwał mecz i zwołał wszystkich zawodników. Nie słyszałem, co do nich mówił, ale po chwili dogonił nas, a za nim przybiegła reszta drużyny. Powiedział do mnie tak: „Jako kapitan Niebieskich chciałem cię przeprosić za zachowanie moich kolegów. Oni zresztą zrobią to sami”. I wtedy każdy z piłkarzy podszedł do mnie i podał mi rękę. Widziałem, że było im wstyd. Zapytali, jak mam na imię i co mi właściwie dolega. – To dobrze, bo już chciałam się wybrać z Olkiem na to boisko i im dokopać! – powiedziała stanowczo Ada. – Chciałaś ich zbić? – spytał zaskoczony Franek. – Nie, dokopać im kilka goli. Jak się zdenerwuję, to potrafię kopnąć tak mocno jak stąd do Krakowa! – To szkoda, że cię tam nie było – zaśmiał się chłopiec. Franek opowiedział Adzie ciąg dalszy tej historii. Zawodnicy dowiedzieli się, że chłopiec doskonale zna zasady gry w piłkę nożną, bo razem z tatą ogląda każdy ważny mecz. Zaproponowali Frankowi, żeby został sędzią, dali mu gwizdek i posadzili na honorowym miejscu, z którego miał świetny widok na całe boisko. Od tej chwili chłopiec bacznie obserwował grę, dawał sygnały zawodnikom, a nawet zadecydował o jednym rzucie karnym. Okazało się, że jest bardzo dobrym i uważnym sędzią i nikt nie powiedział o nim „sędzia kalosz”, czyli taki, który się nie zna na grze i ciągle się myli. – I wiesz, co mi powiedzieli na pożegnanie? – zakończył opowieść Franek. – Powiedzieli, że skoro mam niesprawne nogi i nie mogę grać w piłkę nożną, to przecież mam sprawne ręce i mogę grać w koszykówkę. Mój tata dowiedział się, kto prowadzi drużynę koszykarską dla zawodników na wózkach, i od jutra zaczynam treningi. A ja myślałem, że piłka jest nie dla mnie. – Piłka jest dla wszystkich! – powiedziała Ada. – Zobaczysz, kiedyś przyjdę na mecz koszykówki. Ty będziesz najlepszym koszykarzem, a ja będę piszczała najgłośniej ze wszystkich kibiców.

- Rozmowa na temat opowiadania.
 - Co śniło się Frankowi?
 - O czym opowiadał Adzie?
 - Jak zachowywali się chłopcy?
 - Co zrobił ich kapitan?

- Kim został Franek na meczu?
- Co powiedzieli chłopcy Frankowi na pożegnanie?
- Co będzie ćwiczył Franek?
- Jak ocenisz zachowanie chłopców na początku, a jak potem, po rozmowie z kapitanem?

4. Wyjaśnienie pojęcia tolerancja.

Tolerancja oznacza cierpliwość i wyrozumiałość dla odmienności. Jest poszanowaniem cudzych uczuć, poglądów, upodobań, wierzeń, obyczajów i postępowania, choćby były całkowicie odmienne od własnych albo zupełnie z nimi sprzeczne. Współcześnie rozumiana tolerancja to szacunek dla wolności innych ludzi, ich myśli i opinii oraz sposobu życia.

- Rodzic pyta:
 - Czy chłopcy byli tolerancyjni?
 - Czy znasz inne przypadki braku tolerancji? (Wyśmiewanie się z ludzi o innym kolorze skóry, innego wyznania...).
 - Czy należy wyśmiewać się z kogoś, dlatego że jest gruby, jeździ na wózku...?

5. Zabawa ruchowa przy muzyce:

<https://www.youtube.com/watch?v=MG6iPAU2b0I>

(źródło: youtube.com)

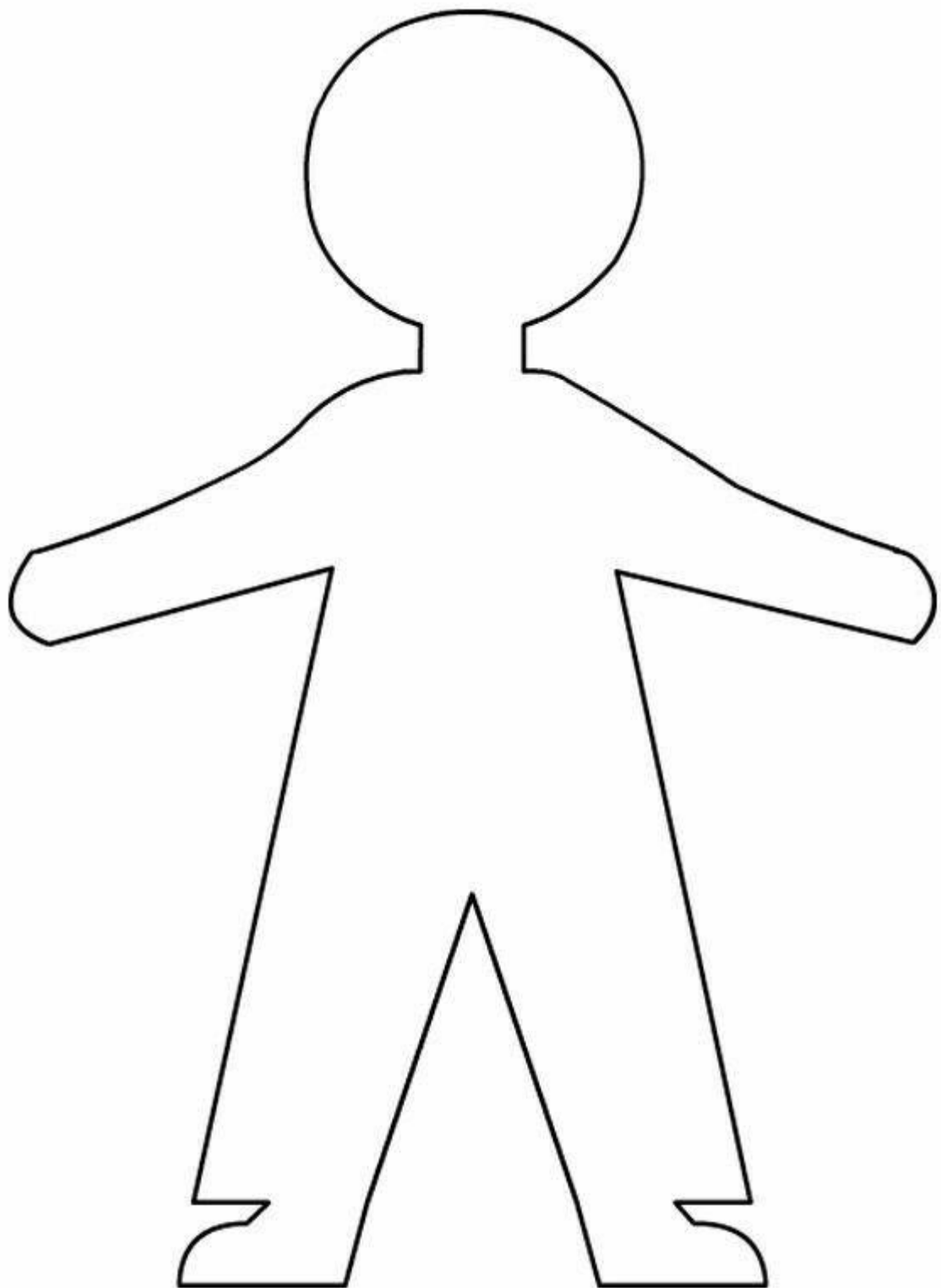
6. Praca plastyczna – „Dzieci z całego świata”.

Będziemy potrzebować szablony postaci dziecka, tekturę (wielkość A 4), bibułę, włóczkę, papier kolorowy, kredki, klej, nożyczki, watę, resztki materiałów, koraliki, okrągła podstawka z tektury, plastelina, taśma klejąca.

Rodzic przerysowuje szablony na tekturę, wycina, w podstawce wykonuje dwa nacięcia. Zadaniem dziecka jest wykonanie charakterystycznego stroju dla danej postaci np. Eskimos, Murzyn, Chińczyk, Japonki, Indianina itp.

Do wykonania pracy, dziecko wykorzystują różnorodne materiały i stosują różne techniki wg własnej inwencji, można odrysować na wycinance właściwą część sylwetki, a potem wyciąć. Po ozdobieniu postaci, dziecko wkłada nogi sylwetki w nacięcia (jedną nogę zagina do przodu, drugą do tyłu) i przykleja od spodu klejem lub taśmą. Gdy sylwetki są już dobrze umocowane, dziecko może wykonać postaci buty z plasteliny.

SZABLON POSTACI DZIECKA

7. Oglądanie na filmiku zdjęć przedstawiających dzieci z różnych części świata.

<https://www.youtube.com/watch?v=UP9P0uB2Llw&feature=youtu.be>

(źródło: youtube.com)

8. Zabawa uwrażliwiająca zmysł dotyku – Badamy swoją twarz.

Dziecko za pomocą dotyku bada kształt swojej głowy, wypukłość nosa, uszu i policzków, ułożenie brwi itp. Rodzic pyta:

- Jaki kształt ma głowa?
- Jakie są twoje włosy? (Proste, kręcone, miękkie...).
- Wymień części twarzy.
- Popatrz na mnie/brata/siostrę, czy jesteśmy taki sami?

9. Ćwiczenia: oddechowe, artykulacyjne i słuchowe, na podstawie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek „Dni tygodnia”.

Jakie nazwy dni tygodnia znamy?

Czy wszystkie nazwy dni pamiętamy?

Jeśli ktoś lubi takie zadania,
niech się zabiera do wyliczania.

Powietrza dużo buzią nabiera

i na wydechu niech dni wymienia:

– poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota, niedziela.*

Jeśli za trudne było zadanie, ćwicz dalej z nami to wyliczanie.

– Poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota, niedziela.*

W miejscach oznaczonych * dzieci powtarzają – na jednym wydechu – nazwy dni tygodnia.

10. Karta pracy, cz. 4, s. 54

Rysowanie siebie swoim ulubionym ubraniem, ze swoją ulubioną zabawką. Kolorowanie ramki swoim ulubionym kolorem. Samodzielne pisanie swojego imienia i nazwiska (lub z pomocą rodzic

Temat przewodni: NIBY TACY SAMI, A JEDNAK INNI.

Temat dnia (03.06.2020): „ Co jest cięższe, a co lżejsze?”

Cele:

- porównywanie masy przedmiotów,
- zapoznanie z działaniem wagi szalkowej,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

1. Poranna gimnastyka.

<https://www.youtube.com/watch?v=bzboHM5GUzg>

(źródło: youtube.com)

2. Zabawa „Wyrażamy emocje” – rozwijająca zdolność koncentracji podczas działania oraz koordynacji słuchowo –wzrokowo - ruchowej.

Będziemy potrzebować nagranie piosenki "Każdy jest inny", instrument lub przedmiot wydający dźwięk.

Piosenka „Każdy jest inny”:

<https://www.youtube.com/watch?v=UrBmQBMnaye&feature=youtu.be>

(źródło: youtube.com)

Przykład: W rytmie nagrania piosenki dziecko maszerują w określonym kierunku. Na przerwę w nagraniu dziecko zatrzymuje się, a rodzic gra na instrumencie i czyta tekst Bożeny Formy, dziecko wyraża emocje dot. przeczytanego fragmentu.

Kiedy na niebie słońeczko świeci, cieszą się bardzo dorośli i dzieci.

Rodzic zadaje pytanie.

– W jaki sposób można wyrazić emocje dorosłych i dzieci, o których jest mowa w wierszyku?

Rodzic tak kieruje wypowiedziami dziecka, żeby uzyskać odpowiedzi: poprzez śmiech, podskoki, klaskanie.

Następnie dziecko powtarza wspólnie z rodzicem tekst. W rytmie wygrywanym na instrumencie dziecko klaszcze, podskakuje. Zabawę powtarzamy, przedstawiając dziecku kolejne wierszyki.

Dziecko recytuje je zgodnie z rytmem proponowanym przez rodzica grającego na instrumencie.

Dzisiaj po niebie płyną czarne chmury, deszcz pada i każdy ma humor ponury.

Dziecko porusza się, przenosząc ciężar ciała z nogi na nogę; powtarza tekst znudzonym głosem, zgodnie z rytmem.

Kiedy mam zły humor i kiedy mnie złość dopadnie, jestem niegrzeczny, choć dobrze wiem, że to bardzo nieładnie.

Dziecko grozi palcem, recytując tekst oburzonym tonem, zgodnie z rytmem.

Kiedy dziecko się boi ciemności dookoła, wtedy mamę i tatę do siebie głośno woła. Dziecko robi przerażoną minę i recytuje tekst szeptem, zgodnie z rytmem.

Placzę, kiedy jest mi smutno i wszystkiego dosyć mam, lzy mi płyną po policzkach i chcę zostać wtedy sam.

Dziecko powtarza tekst płaczącym głosem, zgodnie z rytmem.

3. Zapoznanie z wagą szalkową.

- Ćwiczenia z zastosowaniem wagi szalkowej (jeśli posiadacie Państwo taką wagę)

Potrzebne będą także klocki i miś.

Dziecko będzie porównywać wagę (masę) misia i klocków.

- Pierwsza sytuacja. Rodzic kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – trzy klocki.
 - Co jest cięższe? Po czym to poznałeś?
 - Co jest lżejsze? Po czym to poznałeś?
- Druga sytuacja. Rodzic kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – cztery klocki.
 - Co jest cięższe?
 - Co jest lżejsze?
 - Po czym poznałeś, że cztery klocki ważą tyle co miś? (Ilość klocków musi być taka, aby ich masa równoważyła masę misia).
- Trzecia sytuacja. Rodzic kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – pięć klocków.
 - Co jest cięższe? Po czym to poznałeś?
 - Co jest lżejsze? Po czym to poznałeś?
- Ćwiczenia w porównywaniu masy przedmiotów.

Różne przedmioty, np.: klocki, piłeczki, lalki, misie, tworzywo przyrodnicze, wagi szalkowe.

Porównujemy masę wybranych przedmiotów i określamy, co jest cięższe, co jest lżejsze.

4. Karta pracy, cz.4, s. 55.

Kolorowanie w każdej parze cięższego przedmiotu. Kończenie rysowania wag według wzoru.

5. Ćwiczenia gimnastyczne.

Szarfy zastąpimy wstążką lub sznurkiem

- Marsz po obwodzie koła, dłonie oparte na biodrach – kciuk znajduje się z przodu, a pozostałe palce – z tyłu. (Należy zwrócić uwagę na wyprostowane plecy, wciągnięty brzuch, wysokie podnoszenie kolan).
- Swobodny bieg po sali, na hasło: Wichura – podbieganie przez dzieci do ściany i przyleganie do niej plecami, ramiona ułożone w skrzydełka, brzuch wciągnięty.
- Marsz po sali, szarfa leży na głowie, złożona na pół, odliczenie sześciu kroków, wspięcie na palce, uniesienie ramion w górę, wdech nosem, opuszczenie ramion, wydech ustami.
- Leżenie na brzuchu, ramiona wyprostowane (są przedłużeniem tułowia), na sygnał podniesienie głowy i rąk z szarfą nisko nad podłogą, wytrzymanie około 5 sekund, opuszczenie głowy i rąk.
- Siad prosty, podparty z tyłu, rozłożona szarfa leży na podłodze – zwijanie szarfy jedną nogą, zgiętą w kolanie, przesuwanie ją palcami stopy. Potem – zmiana nóg.
- Pozycja stojąca, trzymanie szarfy za plecami jedną ręką, podniesioną do góry – łapanie szarfy od dołu drugą ręką, opuszczoną, zgiętą w łokciu, przeciąganie szarfy rękami, naśladowanie wycierania się ręcznikiem. Potem – zmiana rąk.
- Ćwiczenia w parach: siad prosty w rozkroku naprzeciw siebie, oparcie stóp o stopy partnera, trzymanie dwóch szarf wyciągniętymi do przodu rękami (jak do przeciągania liny), naprzemienne pociąganie za szarfy przez ćwiczących, odchylenie się i pochylanie partnera.
- Bieganie przez dzieci po całej sali, na której są porozkładane szarfy (gniazda). Na hasło: Ptaszki – do gniazd – wchodzenie do szarf, układanie rąk w skrzydełka.
- Siad klęczny na obwodzie koła, trzymanie dłońmi szarfy za końce, oparcie dłoni o podłogę blisko kolan, odsunięcie szarfy jak najdalej (zwrócenie uwagi, aby pośladki pozostawały oparte na piętach), głowa pochylona, znajduje się pomiędzy ramionami – kwiat się rozwija. Powolne przesuwanie szarfy do kolan, uniesienie ramion z szarfą do góry, pogłębienie odchylenia- kwiat jest rozwinięty.
- Marsz po obwodzie koła, ramiona z szarfą uniesione do góry.

6. Słuchanie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek Nazwy miesięcy – utrwalanie nazw miesięcy.

Dziecko powtarza za rodzicem słowa wiersza:

Jakie miesiące w roku mamy?

Czy wszystkie nazwy miesięcy znamy?

Komu nie sprawi trudu zadanie,

niech rozpoczyna ich wyliczanie.

Powietrza dużo buzia nabiera

i na wydechu nazwy wymienia:

– *styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień.*

Jeśli za trudne było zadanie, ćwicz dalej z nami to wyliczanie:

– *styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik**,

– *styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik**

7. Zabawa na świeżym powietrzu - Witanie się różnymi częściami ciała.

Potrzebny będzie instrument lub coś, co wydaje dźwięk.

Dziecko porusza się podskokami po wyznaczonym miejscu ogrodu w rytmie wystukiwanym na instrumencie. Głośny dźwięk jest sygnałem do zatrzymania się. Dziecko, stojąc przodem do Rodzica, wykonują jego polecenia.

– Powitaj rękami czoło.

– Powitaj rękami brzuch.

– Powitaj rękami łydki.

– Powitaj rękami stopy (łokcie, uda, plecy, uszy itd.).

Po wykonaniu zadania dziecko kontynuują swobodne podskoki po ogrodzie.

8. W ramach utrwalenia nazw miesięcy zachęcam do posłuchania piosenki:

<https://www.youtube.com/watch?v=vF-f4pSW9zk&feature=youtu.be>

(źródło: youtube.com)

Temat przewodni: NIBY TACY SAMI, A JEDNAK INNI.

Temat dnia (04.06.2020): „Dziwni goście”

Cele:

- rozwijanie zdolności wokalnych,
- wykorzystanie w pracy surowców wtórnych.

1. Poranna gimnastyka.

https://www.youtube.com/watch?v=FZ3pj_ZkldQ

<https://www.youtube.com/watch?v=OZTYeTEZ2wA>

(źródło: youtube.com)

2. Zabawa: „Miny i minki”.

Dziecko wykonuje mimiką polecenia rodzica:

Jesteś smutny (układanie ust w podkówkę);

Jesteś zdziwiony (marszczy czoło);

Jesteś przestraszony (szeroko otwiera oczy, otwiera usta jakby chciało powiedzieć głoskę [o]).

3. Karta pracy, cz. 4, s. 56-57.

Patrzenie na obrazek . Opowiadanie, co się na nim dzieje. Odszukiwanie na obrazku przedmiotów, roślin umieszczonych na dole kart.

4. Słuchanie piosenki „Jesteśmy dziećmi”, zachęcam do nauczenia się jej na pamięć ☺.

https://www.youtube.com/watch?v=7K3_mSb1zRQ

(źródło: youtube.com)

5. Praca plastyczna – „Pożegnalny obrazek dla przyjaciela”.

- Wypowiedź dziecka na temat: Kogo nazywamy przyjacielem?

Potrzebne materiały: kartonowe serce; mazak; podstawa pudełka po czekoladkach.

Dziecko podaje cechy przyjaciela, rodzic zapisuje je na kartonowym sercu. Dziecko wymawia kolejno imiona swoich przyjaciół. Ramą obrazka jest podstawa pudełka po czekoladkach. W jej wnętrzu dziecko tworzy dowolną kompozycję, np. góry, jezioro, łąkę, las.

6. Zabawa ruchowa „Tańce połamańce”.

<https://www.youtube.com/watch?v=xm93WFJ7bNs&pbjreload=101>

(źródło: youtube.com)

7. Karta pracy, cz.4, s. 58.

Opowiadanie o tym, jak Olek i Ada obchodzili Dzień Dziecka. Układanie zdań o każdym obrazku. Pisanie samodzielnie lub z pomocą rodzica imienia dziecka. Ozdabianie pola z imieniem.

Temat przewodni: NIBY TACY SAMI, A JEDNAK INNI.

Temat dnia (05.06.2020): „Moje uczucia”

Cele:

- rozwijanie mowy,
- rozróżnianie emocji, przyjemnych i nieprzyjemnych, towarzyszących ludziom dorosłym i dzieciom,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

1. Ćwiczenia ruchowe.

<https://wordwall.net/pl/resource/1171475/wychowanie-fizyczne/%C4%87wiczenia-ruchowe>

(źródło: wordwall.net)

2. Zabawa „Z czego jestem zadowolony?”

Rodzic przygotowuje dla dziecka: dużą kopertę oraz małe karteczki (B6). Dziecko podpisuje lub ozdabia kopertę. Codziennie przez tydzień na karteczkach rysuje to, co zrobiło wczoraj dobrze, z czego jest zadowolone i wkłada do koperty. Po tygodniu podsumowujemy ćwiczenie, dziecko pokazuje karteczki i mówi, co przez tydzień robiło dobrze, z czego było zadowolone.

3. Zabawa Lustro emocjonalne.

Dziecko z rodzicem lub siostrą czy bratem dobierają się w pary. Jedna osoba w parze jest lustrem, druga – przegląda się w nim. Osoba stojąca przed lustrem wyraża miną, gestem, ruchem ciała różne emocje, których nazwy podał rodzic, a lustro je powtarza. Po chwili następuje zmiana ról.

4. Zabawa z wykorzystaniem kostki mimicznej (zał. nr 1).

Potrzebna będzie kostka mimiczna.

Dziecko ogląda kostkę mimiczną, nazywa emocje przedstawione na obrazkach buzi. Rodzic pyta:

- Kiedy się złościemy? (Kiedy ktoś lub coś nie pozwala robić tego, co chcemy albo dostać tego, czego potrzebujemy, gdy ktoś chce nam wyrządzić krzywdę).
- Kiedy się smucimy? (Gdy żegnamy się z tym, co straciliśmy albo gdy godzimy się z tym, że niektórych rzeczy nie będziemy mieć).
- Kiedy się boimy? (Gdy czujemy zagrożenie, strach chroni nas przed nim, bo każe nam krzyknąć, uciekać, chować się lub walczyć).
- Kiedy się cieszymy? (Różne osoby cieszą inne rzeczy, zdarzenia).
- Kiedy się wstydzimy? (Gdy różnimy się czymś od innych i oni dają nam to odczuć; gdy nie spełniamy czyichś oczekiwań, nadziei, gdy przyłapano nas na czymś niewłaściwym).
- Kiedy zazdrościmy? (Gdy nie mamy tego, co mają inni – pojawia się wtedy w nas złość lub smutek, możemy czuć jedno i drugie).

Dziecko rzuca kostką mimiczną. Nie pokazuje, co wskazała kostka, tylko miną przedstawia odpowiednią emocję. Rodzic naśladuje minę, jaką przedstawiło dziecko, i nazywa związaną z nią emocję.

5. Słuchanie tekstu Jolanty Kucharczyk „Moje uczucia”.

Żał mi minionych wakacji, urodzin, które już były,
i tego, że odwiedziny babci już się skończyły.
Smutno, że tata wyjechał, mama tak mało ma czasu,
i złość mnie bierze, że brat mój robi tak dużo hałasu.
Tu, w moim sercu, mieszkają uczucia: miłość, radość i smutek.
Czasem jestem tak bardzo szczęśliwy,
lecz czasem także się smucę.
W kieszonce kasztan na szczęście o tym wciąż przypomina,
że wszystko, co jest tak smutne, kiedyś z czasem przemija.
Zobacz, już się uśmiechasz, bo znowu będą wakacje,
tata niedługo już wróci, z mamą pójdziesz na spacer.
Po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znów świeci,
po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.

- Rozmowa na temat tekstu.

- Co mieszka w sercu?
- Czy zawsze jest nam wesoło?
- Czy zdarza się, że coś was smuci?
- Czy zdarza się, że coś was złości?

Rodzic pyta dziecko:

- Co to jest emocja?

Dziecko zastanawia się, podaje propozycję. Na końcu Rodzic przedstawia definicje emocji.

Emocje to coś, co rodzi się w naszym sercu w różnych sytuacjach i okolicznościach, których jesteśmy uczestnikami. Emocje wywołuje u nas to, co nas otacza, co widzimy, co nas spotyka lub jakaś osoba. Emocje nie są ani dobre ani złe. Każdy ma prawo przeżywać i okazywać wszystkie emocje: radość a także złość, gniew, strach, smutek. Najważniejsze jest to, co robimy z tymi emocjami i w jaki sposób je pokazujemy. Musimy tylko robić to tak, aby nie krzywdzić siebie i innych. Emocje są czymś normalnym, naturalnym, co zawsze towarzyszy ludziom – dorosłym i dzieciom.

Ale należy pamiętać o tym, że po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znowu świeci, po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.

6. Rysowanie na kartkach tego, co cieszy dziecko, i tego, co je smuci.

Potrzebne będą: kartka podzielona na pół – w lewym górnym rogu rysunek chmurki, a w prawym górnym rogu – słoneczko, kredki.

Dziecko dostaje kartkę podzieloną na pół, z rysunkiem chmurki i słoneczka w ich rogach. Po lewej stronie kartki (chmurka) rysuje to, co je smuci, a po prawej stronie (słonko) – co je cieszy. Potem dziecko siada z rodzicem i omawia swój rysunek.

7. Zapraszam do zabawy przy piosence „Chocolate” ☺

<https://www.youtube.com/watch?v=IFWysdCgVNg>

(źródło: youtube.com)

8. Karta pracy, cz.4, s. 59.

Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie. Rysowanie rybek i fal po śladach. Kończenie rysowania rybek według wzoru. Kolorowanie ich.

Zal. nr 1.

